

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

TERNOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerpbesluit houdende de wijziging van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot de invoering van persoonsvolgende financiering

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering houdende de wijziging van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot de invoering van persoonsvolgende financiering, met bijhorende bijlage;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 29 november 2016;
- het begrotingsakkoord van 16 december 2016.

1. AANLEIDING EN INHOUD

Sinds 2016 wordt de persoonsvolgende financiering voor meerderjarige personen met een handicap geleidelijk aan geïmplementeerd. De overschakeling van de huidige gebruikers naar PVF is voorbereid en wordt op 1 januari 2017 gerealiseerd: de middelen voor zorg en ondersteuning zijn vanaf dat moment niet langer gekoppeld aan de zorgaanbieders, maar worden persoonsvolgend ter beschikking gesteld van de individuele gebruikers.

Bij het implementeren werden enkele tekorten en onvolkomenheden in de eerder uitgewerkte en goedgekeurde regelgeving vastgesteld. Met voorliggend wijzigingsbesluit voeren we de eerste aanpassingen door met het oog op een zo optimaal mogelijk verloop van de persoonsvolgende financiering voor alle betrokken belanghebbenden.

1.1 Wijzigingen aan het BVR van 27 november 2015 over de indiening en de afhandeling van de aanvraag van een budget voor niet rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over de terbeschikkingstelling van dat budget

In hoofdstuk 1 van voorliggend besluit worden enkele optimalisaties aan de nieuwe procedure tot indienen en afhandelen van een vraag naar een PVB regelgevend verankerd (artikel 3 en artikel 6 van dit besluit).

Verder worden enkele tekstuele verbeteringen aangebracht in artikels 1, 4 en 5.

Met artikel 7 wordt tegemoet gekomen aan de bekommernis al maatregelen te kunnen treffen voor personen die voldoen aan de criteria van 2 automatische toekenningsgroepen die op heden nog niet opgestart zijn.

De meest ingrijpende wijziging zit vevat in artikel 2. Dit artikel herleidt de doelgroep van het VAPH opnieuw tot de doelgroep zoals beoogd voor de invoering van de persoonsvolgende financiering. Voor de invoering van de persoonsvolgende financiering werd immers via een juridisch instrument ("financiële doelgroep") een duidelijke link gelegd tussen het profiel van de persoon en de erkenning en het aanbod van de voorziening. Het VAPH leverde voor elke beslissing Zorg in Natura ook een of meerdere toegekende doelgroepen af, waarvan psychiatrische stoornissen geen onderdeel uitmaakten. Deze personen werden op die manier wel erkend als persoon met handicap, maar konden geen toegang krijgen tot het aanbod zorg in natura.

Met het nieuwe systeem valt deze directe koppeling én het juridisch instrument weg. Dit betekent dat vanaf 1 april 2016 personen met psychiatrische stoornissen niet enkel erkend kunnen worden als persoon met handicap, maar ook aanspraak kunnen maken op een PVB. Dit impliceert m.a.w. dat personen die tot voor kort enkel in de psychiatrische sector ondersteund konden worden, nu wel terecht zullen kunnen bij het VAPH en hier bovendien gebruik zullen kunnen maken van een erg aantrekkelijke formule van persoonsvolgende middelen én een ruime keuzevrijheid in de besteding van deze middelen. De formulering in artikel 2 zorgt ervoor dat de situatie die gold voor de invoering van PVF terug hersteld wordt.

1.2 Wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2016 houdende de transitie van personen met een handicap met een actieve zorgvraag naar persoonsvolgende financiering

Eén van de bepalingen in dit BVR is door de verdere uitwerkingen niet langer relevant en wordt opgeheven.

De gefaseerde opstart van de zorgcontinuïteit wordt geregeld voor de personen die reeds met hun vraag naar meerderjarigzorg geregistreerd stonden op de CRZ en hun vraag vertaald zien in het kader van de transitie deel 1.

1.3 Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 houdende het vergunnen van aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor personen met een handicap

In dit hoofdstuk wordt enkel een materiële rechtzetting geregeld.

1.4 Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2016 over de oprichting van een regionale prioriteitencommissie, de toekenning van prioriteitengroepen, de vaststelling van de maatschappelijke noodzaak, de toeleiding naar ondersteuning, de afstemming en planning in het kader van persoonsvolgende financiering

In dit besluit wordt verduidelijkt dat de prioriteitenlijsten regionaal worden opgemaakt: er zijn m.a.w. 5 keer 3 prioriteitengroepen of 3 prioriteitengroepen in elke provincie.

Verder wordt ervoor gezorgd dat voor personen die reeds langer zonder resultaat gewacht hebben op VAPH-gefinancierde jeugdhulp na het doorlopen van de nieuwe procedure tot aanvraag van een PVB als meerderjarige bij de ordening in de prioriteitengroep rekening gehouden wordt met (een deel van) de reeds afgelegde wachttijd.

Een laatste wijziging maakt het tot slot mogelijk om ook voor personen van wie de zorgvraag vertaald werd en die een herziening van de prioriteit vragen, het criterium 'bovengebruikelijke zorg' kan toegepast worden.

1.5 Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 houdende de transitie van personen met een handicap die gebruikmaken van een persoonlijke-assistentiebudget of een persoonsgebonden budget of die ondersteund worden door een flexibel aanbodcentrum voor meerderjarigen of een thuisbegeleidingsdienst, naar persoonsvolgende financiering en houdende

de transitie van de flexibele aanbodcentra voor meerderjarigen en de thuisbegeleidingsdiensten

De wijzigingen aan het BVR van de transitie deel 2 betreffen aanpassingen die de regelgeving beter afstemmen op de ervaringen in de praktijk. Dit geldt in het bijzonder voor de artikels 14,15 en 16 en 17

In dit BVR worden echter ook enkele wijzigingen aangebracht waarmee tegemoet gekomen wordt aan de bekommernissen van belangrijke stakeholders die gevat worden door de transitie naar het systeem van persoonsvolgende financiering.

Het corrigeren van verschillen in de financiering van de zorgaanbieders na de omschakeling van zorg in natura naar PVB (artikel 18)

Op 1 januari 2017 schakelen alle huidige gebruikers zorg in natura en hun aanbieders over van het systeem van directe financiering naar een systeem van persoonsvolgende financiering. Hierbij worden de middelen waarover de zorgaanbieder beschikt over de cliënten verdeeld en dit pro rata hun zorgzwaarte en zorggebruik. Een herverdeling van de zorggebonden middelen over de voorzieningen heen, zoals oorspronkelijk voorzien in de transitie van zorg in natura naar PVF, kon niet doorgevoerd worden op basis van de door de voorzieningen aangeleverde gegevens. Toch willen we in de voorziene transitieperiode de historische verschillen tussen voorzieningen enigszins corrigeren. Hiertoe zullen we de eerder aangeleverde gegevens analyseren, evalueren en bijsturen.

De oorspronkelijke taskforce PVF meerderjarigen wordt opnieuw samengesteld en zal zich buigen over de technische uitwerking van de modaliteiten van de correctie.

De correctie in de financiering zal doorgevoerd worden op het niveau van de voorziening zodat de budgetten van de individuele gebruikers niet meer gewijzigd hoeven te worden en zal uitsluitend ten bate komen van de zorg voor gebruikers.

Gebruikers die hun ondersteuning willen continueren bij dezelfde zorgaanbieder, kunnen dit. De zorgaanbieder krijgt hiervoor tegen 2020 een meer aangepaste financiering.

Het binnen een redelijke termijn aanpassen van de budgethoogte van cliënten die na de omschakeling naar PVB de voorziening wensen te verlaten én de nieuwe procedure doorlopen om een budget op maat te laten vaststellen (artikel 29/5)

Cliënten die hun ondersteuning elders of op een andere wijze wensen te organiseren, kunnen de nieuwe procedure doorlopen en een budget op maat van hun huidige vragen en noden laten vaststellen. Binnen de transitieperiode garanderen we dat dit nieuw toegewezen budget als het hoger is binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld. Onder "redelijk" verstaan we dat er niet te lang gewacht hoeft te worden op het hoger budget. Als het budget naar beneden wordt bijgesteld blijft de bepaling van artikel 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 2016 over de transitie van gebruikers van zorg en ondersteuning dat handelt over de herziening van het aantal zorggebonden punten dat in het kader van de transitie wordt toegekend van toepassing. Luidens deze bepaling kan de betrokken persoon met een handicap nog gedurende drie maanden na de datum van toewijzing van het lager budget genieten van het hoger aantal zorggebonden middelen.

Het garanderen van 7/7 ondersteuning (artikel 29/1)

Bij de transitie naar PVF wordt bij het inschatten van de huidige ondersteuning rekening gehouden met de reële frequentie van gebruik. Dit pakket persoonsvolgende middelen zal volstaan om de oorspronkelijke ondersteuning te continueren. Er is ongerustheid indien betrokkene en zijn gezin op een bepaald moment méér ondersteuning nodig zouden hebben.

In het systeem voor de invoering van PVF werd de ondersteuning voor deze cliënten gezien als voltijds als ze doorgaans 5 dagen per week aanwezig waren. Indien nodig konden voorzieningen binnen hun beschikbare capaciteit meer ondersteuning bieden aan deze cliënten zonder dat hiervoor een bijkomende procedure moest doorlopen worden. Binnen het systeem van PVF is dit zonder het doorlopen van een bijkomende procedure niet haalbaar.

We voegen nu een bepaling toe die de zorgaanbieder verplicht om voor cliënten die structureel de verhoging van 5 naar 7 dagen/nachten ondersteuning nodig hebben, deze ondersteuning al te bieden. Indien nodig kan de voorziening hiervoor bijkomende middelen ontvangen. Van de cliënt wordt verwacht dat hij een procedure opstart tot herziening van zijn PVB. Het engagement van voorziening en cliënt wordt opgenomen in de individuele dienstverleningsovereenkomst.

Het bieden van een oplossing voor 'kortverblijf' (artikel 29/2)

Bij de omschakeling van de voormalige diensten voor kortverblijf naar PVF stelt zich een probleem ten aanzien van die cliënten die tot op heden enkel dagondersteuning gebruikten van het VAPH en waarvoor bij de omschakeling van het huidige systeem naar PVB geen middelen voor kortverblijf werden voorzien maar die in de toekomst toch ad hoc nood hebben aan kortverblijf. Om de mantelzorgers die vrijwillig bovengebruikelijke zorg blijven opnemen voor hun volwassen kinderen de mogelijkheid te geven een aantal dagen en nachten de zorg en ondersteuning over te dragen, willen we uitzonderlijk voorzien in de mogelijkheid om bovenop het PVB (voor dagondersteuning) beroep te kunnen doen op direct gefinancierde kortopvang.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Hoofdstuk 1 wijzigt het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 over de indiening en de afhandeling van de aanvraag van een budget voor niet rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over de terbeschikkingstelling van dat budget.

Artikel 1 voegt de definitie van "jeugdhulpverlening" toe.

Artikel 2 voegt een bepaling toe die personen met een primaire psychische problematiek, behoudends ontwikkelingsstoornissen, uitsluit van het ter beschikking stellen van een PVB.

Artikel 3 voegt een extra bepaling toe die de administratie toelaat om een aanvraag stop te zetten wanneer deze niet vervolledigd wordt. Zonder deze bepaling loopt het VAPH het risico om een hele hoop 'slapende' vragen te creëren en verduidelijkt wat moet begrepen worden onder datum aanvraag en datum toesturen aanpassingen, wat voornamelijk belangrijk is voor aanvragen en aanpassingen die per post worden verstuurd. Omwille van de leesbaarheid wordt het artikel vervangen.

Artikel 4 zorgt voor een correctere en meer volledige formulering: er zijn op vandaag immers nog jongeren met een handicap voor wie de jeugdhulp werd toegewezen door het VAPH en nog niet door de Intersectorale Toegangspoort.

Artikel 5 zorgt voor een correctere en meer volledige formulering: het bedrag dat gehanteerd wordt als referentiepunt voor het ter beschikking stellen van een PVB is het bedrag voor de jeugdhulpverlening zoals die vermeld staat in de jeugdhulpbeslissing of zoals opgenomen in de beslissing tot toewijzing van de jeugdhulpverlening; deze laatste toevoeging heeft in het bijzonder betrekking op de beslissingen PAB.

Artikel 6 zorgt ervoor dat de oorspronkelijke datum van rangordening binnen de prioriteitengroep niet wijzigt voor die personen die in het kader van de transitie deel 1 een nieuwe toewijzing van een PVB hebben gekregen, een herziening van deze toewijzing vragen –waarbij deze herziening geen betrekking heeft op de verplichte procedure die binnen het jaar moet doorlopen worden om na ter beschikking stelling van een budget voor 1 jaar een definitief budget ter beschikking gesteld te krijgen- én waarbij deze herziening enkel resulteert in een wijziging van de budgetcategorie en niet in een wijziging van de prioriteit.

Artikel 7 maakt het de bevoegde minister mogelijk om in afwachting van de opstart van de "automatische toekenningsgroepen" 'zorgcontinuïteit minder-meerderjarigen' en

'maatschappelijke noodzaak' bijkomende overgangsmaatregelen te treffen voor de personen die voldoen aan de criteria voor deze groepen.

Hoofdstuk 2. Wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2016 houdende de transitie van personen met een handicap met een actieve zorgvraag naar persoonsvolgende financiering

Artikel 8 heft de bepaling op die ervoor moest zorgen dat jongvolwassenen tussen 21 en 25 jaar die gemotiveerd zouden aantonen dat ze nog minder dan een jaar perspectief hebben in de minderjarigenzorg met hun vraag naar PVB ingedeeld zouden worden in prioriteitengroep 1. De operationalisering van deze bepaling zorgde voor heel wat extra administratieve en beheerslast en kon in afwachting van de feitelijke opstart van de zorgcontinuïteit minder-meerderjarigen niet meer tijdig uitgevoerd worden. De relevantie van deze bepaling vervalt hierdoor.

Artikel 9 regelt de gefaseerde invoer van de zorgcontinuïteit minder-meerderjarigen voor personen met een handicap van wie de zorgvraag vertaald werd in het kader van de transitie van de zorgvragen én die nog gebruik maken van door het VAPH gefinancierde jeugdhulp.

Verder wordt in dit artikel bepaald dat voor deze groep jongeren bij het bepalen van het bedrag dat tijdelijk ter beschikking gesteld wordt niet vertrokken wordt van het via de CRZ-vertaling bepaalde PVB, maar wel van het bedrag dat reeds betaald werd voor de VAPH-gefinancierde jeugdhulp.

In het raam van de zorgcontinuïteit voor deze groep jongvolwassenen neemt het team Jeugdhulpregie (Intersectorale Toegangspoort) samen met de jeugdhulpaanbieder en de betrokken jongvolwassene, en in voorkomend geval zijn gezin, de nodige initiatieven ten einde die zorgcontinuïteit te garanderen.

Tot slot wordt in dit artikel ook bepaald dat wanneer de toegewezen budgetcategorie na het doorlopen van de nieuwe aanvraagprocedure hoger uitkomt dan het tijdelijk ter beschikking gestelde PVB er in deze gevallen, waar de zorgcontinuïteit heeft gezorgd voor een sneller ter beschikking stellen van het budget, geen automatische verhoging van het budget plaats vindt.

Hoofdstuk 3 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 houdende het vergunnen van aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor personen met een handicap

Artikel 10 betreft een materiële rechtzetting.

Hoofdstuk 4 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2016 over de oprichting van een regionale prioriteitencommissie, de toekenning van prioriteitengroepen, de vaststelling van de maatschappelijke noodzaak, de toeleiding naar ondersteuning, de afstemming en planning in het kader van persoonsvolgende financiering.

Artikel 11 De aanpassing in artikel 11 zorgt ervoor dat personen die reeds lange tijd zonder resultaat gewacht hebben op VAPH-ondersteuning als minderjarige, en op het moment dat ze meerderjarig worden de nieuwe aanvraagprocedure moeten doorlopen, niet opnieuw helemaal achteraan de prioriteitenlijst moeten aanschuiven. Er wordt met andere woorden tot op zekere hoogte rekening gehouden met de reeds afgelegde wachttijd. Voor personen die wachten op een PAB telt de datum van aanvraag, voor personen die ondersteund worden via zorg in natura telt de datum van aanvraag min drie jaar voor die personen die al meer dan drie jaar onafgebroken wachten op niet-rechtstreeks toegankelijke ondersteuning.

Artikel 12 voegt een extra bepaling toe die het mogelijk maakt om ook bij een vraag naar een herziening van de toewijzing die gebeurde naar aanleiding van de vertaling van de zorgvraag in het kader van transitie deel 1, het criterium 'bovengebruikelijke zorg' toe te passen. In het toegevoegde artikel wordt bovendien beschreven hoe het criterium in deze

situatie kan toegepast worden.

Artikel 13 In 2017 wordt per provincie 3 prioriteitenlijsten aangelegd. Hierbij worden de vragen naar een budget voor niet rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning van de personen met een handicap die gedomicilieerd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ondergebracht in de prioriteitengroepen voor de provincie Vlaams-Brabant.

Hoofdstuk 5 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 houdende de transitie van personen met een handicap die gebruikmaken van een persoonlijke-assistentiebudget of een persoonsgebonden budget of die ondersteund worden door een flexibel aanbodcentrum voor meerderjarigen of een thuisbegeleidingsdienst, naar persoonsvolgende financiering en houdende de transitie van de flexibele aanbodcentra voor meerderjarigen en de thuisbegeleidingsdiensten

Artikel 14 vervolledigt de bepaling in artikel 4 van het transitiebesluit (deel 2): er wordt bijkomend bepaald hoe het PAB vertaald wordt naar PVB in geval van combinatie met FAM, met MFC en in geval van combinatie met andere organisaties die (semi-)residentiële ondersteuning aanbieden. In elk van deze gevallen wordt een bepaald bedrag in mindering gebracht en wordt het resterende bedrag PAB vertaald naar een PVB.

Bij het besluit worden de tabellen gevoegd die in het kader van de PAB-reglementering werden gebruikt voor de vermindering van het PAB.

Artikel 15 past de referentiedatum aan waarop het VAPH zich baseert om de vertaling van het PAB naar het PVB te maken, dit overeenkomstig de in de feiten gehanteerde referentiedatum. Verder wordt ook de combinatiemogelijkheid met een MFC toegevoegd.

Artikel 16 voegt een extra bepaling in die duidelijk maakt hoe het PVB aangepast wordt wanneer een budgethouder waarvoor het PVB werd bepaald op basis van een vertaling van het PAB in combinatie met ondersteuning door een MFC of met (semi-)residentiële ondersteuning buiten het VAPH, deze combinatie wijzigt of stopzet.

Artikel 17 voegt een verwijzing toe naar het BVR kwaliteit waarin een omschrijving van woon- en leefkosten wordt opgenomen. Er worden 2 bijkomende voorwaarden opgenomen waaraan de FAM moet voldoen om de overgang naar het systeem van woon- en leefkosten te kunnen maken: 1) er is een positief advies van de gebruikersraad nodig en 2) de FAM moet kunnen aantonen dat de middelen die voorheen uit de bijdragen van de cliënten werden gehaald en aangewend werden voor vergoeden van direct cliëntgebonden medewerkers niet in de leefkosten worden aangerekend. Tot slot wordt een bepaling toegevoegd die het VAPH toelaat te controleren of alle FAM tegen 01/01/2021 de overstap naar het systeem van woon- en leefkosten zullen gemaakt hebben en hierop aan te sturen indien nodig.

Artikel 18 voegt enkele bepalingen toe die toelaten na de omschakeling van de huidige gebruikers en aanbieders zorg in natura naar persoonsvolgende financiering, alsnog een correctie door te voeren in de historisch gegroeide verschillen in financiering tussen voorzieningen.

Het bijkomende artikel 25/1 zorgt voor een evaluatie en bijsturing van de inschatting van zorggebruik en zorgzwaarte zoals gerealiseerd door de voorzieningen in 2016.

Het bijkomende artikel 25/2 maakt het mogelijk in kaart te brengen welke nu precies de verschillen zouden zijn tussen de feitelijke middelen en de wenselijke middelen om zorg en ondersteuning voor de gebruikers op 31/12/16 conform hun toenmalige zorggebruik en zorgzwaarte te realiseren.

Het bijkomende artikel 25/3 bepaalt ten slotte dat deze vastgestelde verschillen gecorrigeerd zullen worden. Een taskforce wordt belast met de technische modaliteiten van deze correctie en zal de bevoegde minister hierover adviseren.

Artikel 19 voegt extra artikels toe aan het BVR transitie deel 2 teneinde tegemoet te komen aan enkele belangrijke verzuchtingen (van de vertegenwoordigers) van de huidige

gebruikers van zorg in natura:

Het nieuwe artikel 29/1 komt tegemoet aan de bekommernis omtrent de garantie op voltijdse opvang voor cliënten en voorziet voor de betrokken zorgaanbieder de mogelijkheid om tijdelijk bijkomende middelen te ontvangen om deze garantie op voltijdse opvang te kunnen bieden.

Het nieuwe artikel 29/2 laat personen met een handicap aan wie zorggebonden punten werden toegekend of aan wie een persoonsvolgende budget ter beschikking werd gesteld en deze punten of dit budget alleen inzetten voor dagondersteuning bovenop de punten of het budget gebruik kunnen maken van 30 dagen dag- en woonondersteuning (kortverblijf) die hiervoor wordt erkend en gesubsidieerd worden door het agentschap. De erkenning en subsidiëring van deze voorzieningen zal in een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Regering worden geregeld.

Het nieuwe artikel 29/3: Een bijzondere groep binnen de transitie van de ondersteuning voor personen met een handicap naar de persoonsvolgende financiering zijn de mensen die van het VAPH in het verleden een persoonsvolgend convenant van onbepaalde duur gekregen hebben. Deze ter beschikkingstelling gebeurde binnen de grenzen van het hiervoor te beschikking zijnde budget en na advies van de regionale prioriteitencommissies. Gezien de beperkte budgetten dienden deze RPC's steeds moeilijke keuzes te maken en konden enkel mensen in een zeer dringende situatie een persoonsvolgend convenant toegekend krijgen.

In het BVR van 24 juni 2016 betreffende de transitie van de huidige gebruikers van het VAPH werd geopteerd om voor de mensen met een persoonsvolgend convenant een gelijkaardige methodiek van vertaling van hun huidige ondersteuning naar een persoonsvolgende budget toe te passen als voor de mensen die ondersteund worden in het kader van het flexibel aanbod meerderjarigen.

Voor de grootste groep mensen met een persoonsvolgend convenant komt deze methodiek tegemoet aan hun noden. De huidige ondersteuning wordt immers vertaald in een persoonsvolgend budget.

Uit de praktijk blijkt echter dat deze methodiek voor een beperkt aantal mensen ongewenste resultaten oplevert. Ondanks het feit dat zij al een zeer strenge prioritering doorlopen hebben dreigen zij op 1 januari 2017 terug zonder budget te vallen. Voor deze kleine groep mensen wordt door de aanpassingen aan het BVR alsnog een PVB ter beschikking gesteld.

Het gaat om mensen waarbij de oplossing binnen het persoonsvolgend convenant na 1 april weggevallen is, en om mensen waarbij slechts een gedeelte van de zorgvraag ingewilligd is en die duidelijk nood hebben aan meer ondersteuning.

De budgetbepaling is analoog aan de budgetten die bepaald zijn bij de vertaling van de actieve vragen bij de centrale registratie van de zorgvragen (BVB van 10 juni 2016).

Het nieuwe artikel 29/4: De eerste twee leden van artikel 29/4 zorgen ervoor dat tijdelijke beslissingen beëindigd worden op 01/01/2020. Het derde en vierde lid van artikel 29/4 leggen vast wat er gebeurt nadat een nieuwe toewijzing is gebeurd op basis van de herziening. Indien de nieuwe toewijzing resulteert in een lager budget, dan wordt het huidige budget nog 3 maanden gecontinueerd en vervolgens verlaagd.

Cliënten die een voorziening verlaten krijgen in eerste instantie hun toegewezen budget mee. Ze kunnen een nieuwe inschaling vragen. Het nieuwe artikel 29/5 bepaalt dat, als personen een herziening vragen van hun budget het nieuwe budget binnen een redelijke termijn toegekend zal worden. De Vlaamse minister, bevoegd voor bijstand aan personen, zal de wijze waarop en de termijn waarbinnen vastleggen..

Artikel 20 voegt tabellen toe aan de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering houdende de transitie van personen die gebruik maken van een PAB, persoonsgebonden

budget of zorg in natura. Deze tabellen worden gebruikt om het deel van het PAB vast te stellen dat zal worden vertaald bij combinatie van een PAB met een MFC of met niet VAPH voorzieningen.

Artikel 21 en **Artikel 22** behoeven geen verdere toelichting.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Inspectie van financiën bracht zijn advies uit op 29 november 2016. Inspectie van financiën bracht een ongunstig advies uit over het nieuwe artikel 29/2 en maakte een voorbehoud bij de nieuwe bepalingen artikel 29/1, 29/3 en 29/4. Het oud artikel 29/2 bevatte een voorstel dat ondertussen niet meer weerhouden is.

- Wat betreft de opmerking mbt kortopvang:
De oplossing inzake kortopvang is er gekomen naar aanleiding van ongeruste cliënten en zorgaanbieders die het verdwijnen van direct gefinancierde kortopvang voor cliënten niet rechtstreeks toegankelijke hulp als een achteruitgang ten opzichte van het huidige systeem zien. Niet enkel vreest men problemen voor individuele situaties waar op bepaalde momenten bijkomende dag- en woonondersteuning vereist is maar het beschikbare budget niet toelaat deze ondersteuning te financieren; er wordt ook gewezen op het risico dat personen op dergelijke situaties zullen anticiperen en onmiddellijk een hoger budget PVB zullen vragen bij aanvang. Door te voorzien in een direct gefinancierde capaciteit niet rechtstreeks toegankelijke kortopvang kan aan deze bekommernissen tegemoet gekomen worden en dit binnen een budgettair beheersbaar kader.
- Wat betreft de opmerking mbt de PVC's:
Personen die in het verleden een PVC toegewezen en ter beschikking gesteld hebben gekregen, zijn allen personen met een zeer ernstige en dringende ondersteuningsnood. In de meeste gevallen gaat het ook om personen met een erg complexe problematiek waarvoor het bieden van gepaste zorg en ondersteuning niet eenvoudig is. Om die reden raken sommige budgetten niet of onvolledig opgestart of worden reeds opgestarte overeenkomsten mogelijkheden qua inzet en besteding van de middelen, waardoor we het als VAPH verantwoord vinden om hen nogmaals een kans te geven het ter beschikking gestelde budget op te starten.

Het betreft dus in geen geval situaties waarin een deel van het PVB werd afgewezen en waarvoor nu alsnog via een zijweg een oplossing wordt gezocht. Het gaat wel degelijk om middelen die terecht ter beschikking gesteld werden, maar die door de complexe problematiek niet eenvoudig en snel een oplossing vinden.

De middelen die nog niet volledig zijn opgestart, zijn initieel wel toegekend en dus ook al voorzien op de begroting VAPH. In de praktijk gaat het over een 17-tal betrokken convenanten.

Het **begrotingsakkoord** werd verleend op 22 december 2016. Het begrotingsakkoord stelt als voorwaarde dat

- De maatregelen 25/1 tot en met 25/3, 29/1 en 29/5 worden opgevangen binnen het macrobudget van het VAPH. Hierbij zal niet geraakt worden aan de middelen voorzien voor het uitbreidingsbeleid.

Beleidsinitiatieven die in toepassing van voorliggend Besluit van de Vlaamse Regering worden genomen, voor begrotingsakkoord worden voorgelegd.

Het gaat dan concreet over de eventuele budgettaire effecten van:

- het opvangen van de garantie voltijdse opvang (art. 29/1)
- het opvangen van herinschalingen (art. 29/5)
- eventuele correcties voor historische gegroeide verschillen tussen voorzieningen (art. 25/3)

Voor de invulling van het artikel 29/2 rond kortopvang zullen middelen ter beschikking gesteld worden vanuit de marge op het basisondersteuningsbudget.

De verdere uitwerking van deze maatregelen zal telkens onderworpen zijn aan het toezicht op de uitvoering van de begroting zoals voorzien in het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en –opmaak.

Artikel 29/3 voorziet in de terbeschikkingstelling van een persoonsvolgend budget aan personen aan wie een persoonsvolgende convenant is toegewezen dat evenwel in het kader van de transitie van gebruikers van zorg in natura niet werd vertaald in zorggebonden punten. Het gaat hier om persoonsvolgende convenanten die reeds waren toegekend en bijgevolg reeds zijn voorzien in de begroting van het agentschap.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorliggend ontwerpbesluit heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

5. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het ontwerpbesluit heeft geen effect op de personeelsformatie noch op het personeelsbudget.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het ontwerpbesluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2016/483.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering houdende de wijziging van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot de invoering van persoonsvolgende financiering;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering, vermeld in punt 1°, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Jo VANDEURZEN